

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

IV Fəsil

Avignon şəhəri ~ May, 1347

~Günortadan sonra hava yağış qoxusu ilə dolmuşdu; qərb səması qaralmışdı.

Kardinal Lin İngiltərədən Avignona gəldi və ciddi mühafizə olunan bir arabada Şato Mallounun həyatına girdi. Toplantının addımlarından toz fırlandı və hücum edənlərin qarşısında toplanan fırlanan toz buludları tərəfindən uduldu.

fırtına. Araba girişə yaxınlaşanda Lin irəli oturdu, pəncərədən baxdı və ön dəstəsinin bəzi üzvlərinin çaşqınlıqla gəzdiyini gördü.

Leanın müşayiət kapitanı atını irəliləməyə sövq edərkən, yıxılmış keşikçilərini danladı: "Diqqət! Dayan!" Heç kim onun əmrinə qulaq asmadı. Kapitan atını cilovladı və ən yaxın olanı tutdu. "Çavuş! Burada nə baş verir? Bunu dərhal izah et!" "İndi mənə cavab ver!" Çavuş sərxoş vəziyyətdə huşunu itirmiş kimi, qəzəbli şəkildə başını qaldırdı — gözləri diqqətini cəmləməmiş, dodaqları sözlər deməkdə çətinlik çəkmişdi.

"Bu gülünc oyuncaqdan bəsdir!" deyərək kardinal guruldadı. Lean geniş kənarlı papağını əlində tutaraq küləyə qarşı yelləyərək arabadan qaçdı.

Kapitan və üç digər müşayiətçi mühafizəçi Kardinala qoşuldu və Linin dəstəsi şatoya girdi . Yuxarı mərtəbədə, Kardinal Basilistin yataq otağına yaxınlaşdıqca aramsız bir uğultu səsi gücləndi . Otağa girib donub qaldılar. Bir neçəsi inildəyib baxışlarını yayındırdı. Kardinal Lin dəsmal çıxarıb burnunu və ağızını örtüdü, mühafizəçi isə açıq pəncərəyə qaçıb qusdu.

Linin qarşısında qara və şişkin bir Basiliste yatağında donub qalmışdı, üzü sarı gödəkçələrin yapışqan kütləsinə çevrilmişdi. Həşəratlar açıq pəncərədən axaraq başının boşluqlarından sancılmış qurdları çıxarırdılar. Ölü Kardinal daha da narahat idi, çünki o, donub qalmışdı, gözləri çirkli sikkələr kimi yerdə quruyurdu . Lin pəncərədən və yaxınlaşan fırtınanın küləklərində əyilib rəqs edən uzaq ağacların təpələrinə baxdı. Sonra diqqətini otağın isti, durğun və havasız içinə, hərəkətsiz havasına, lavanda və yaşlı insan ifrazatlarının zəif izləri ilə bulaşmış bir yerə çevirdi. Bir neçə təbilçi həşərat onun bədənini axtarırdı, başında vızıldayan halo kimi fırlanırdı və titrəyirdi.

Lakin Lin bu cür incəliklərə aludə olacaq adam deyildi. O, mənzildəki əşyaları daha ətraflı araşdırdı, gözləri masanın üstündəki perqament vərəqinə sataşdı - daha yaxından yoxlamaq üçün irəli addımladı. Lin Kardinalın ona ünvanlanmış son sözlərinin perqamentini qaldırdı. Qısa müddət sonra dəstə içəri girdikləri kimi tələsik qaladan çıxdı. Lin yürüş edərkən məktubu nəzərdən keçirdi . “Apokrif! Külək kimi sürətlə!” deyə kareta minərkən nərildədi . “Tez min!” deyə kapitan yəhərə tullanarkən mühafizəçilərinə qışqırdı. Adamlar atlarının dalınca tələsdilər. Kapitan atını dəstənin başına doğru itələdi. Araba yelləndi və irəli qaçdı. Lean gözlərini məktubdan çəkdi və titrədi. İyirmi dörd əsgərdən ibarət hücum ordusu ilə Kardinal, Rona çayı körpüsündən qərbə, Avignondan uzaqlaşaraq Apokrifə və üfüqdə udan nəhəng bir ildırımın yanına doğru getdi. Lakin Leanın diqqəti Apokrif Şurası və Şura ilə bağlı bütün məsələlərdən xəbərsiz qalan Papa Klement qarşısındakı ağır məsuliyyəti ilə əhatə olunmuşdu.

Kardinallar Xavier və Basiliste öldürüldükdən sonra Lean sağ qalan sonuncu Yuxarı Şura üzvü idi; Şuranın təxminən beş əsrdir gizlətdiyi hər şey indi onun çiyinlərində idi. Kanonik qanun Məsihin Vikarının - hakim papanın - şuranın ən yüksək rütbəli üzvü olduğunu müəyyən etsə də, Lean bilirdi ki, Klementə birbaşa müraciət etmək çətin, bəlkə də qeyri-mümkün ola bilər. Əvvəllər, bir Kardinal olaraq, Klement, onun fikrincə, Apokrif Şurasının mövqeyini gücləndirmək üçün dayanan hər hansı bir təklifə qarşı qızğın şəkildə mübahisə edirdi. Klement həmişə

Şuranın Kardinallar Kollegiyasının nüfuzuna xələl gətirdiyini hiss etdi. Lean, bu adamın hakim Papa olduğundan sonra rəngini dəyişdiyinə ümid etmirdi. Buna baxmayaraq, zəruri hallarda, hətta zorla da olsa, Klementlə görüşmək qərarına gəlmişdi. Və əgər belə bir vəziyyət yaranarsa, o, Apokrif Şurasının tarixində əvvəllər heç vaxt edilməmiş bir şeyi etməklə - Apokrif arxivindən dəlilləri çıxarıb birbaşa Klementə şəxsən təqdim etməklə - bu cür itaətsizlik hərəkətini haqlı çıxarmağa hazır idi.

Lean və Clement xaraktercə bir-birinə zidd idilər; onlar toqquşurdular. Hər ikisi bunu bilirdi. Lean az sözlü bir insan idi: təvazökar, narahat və səmimi. Klement lüksdən və sosial həyat tərzindən zövq alan, nəzakətsiz və səbirsiz idi; Papa kimi onun davranışı Allahın sərt elçisindən daha çox zadəgan monarxın davranışına bənzəyirdi. Aralarında söhbətlər baş verəndə, onlar rəsmi, qısa və əsasən hadisəsiz olurdu. Dörd il ərzində Klementin yüksəlişindən bəri Kardinal Basiliste Apokrif məsələləri ilə bağlı dəfələrlə Papaya müraciət etmişdi. Hər dəfə ona yeni saray tikintisi, dövlət işləri, maliyyə və vergi kimi digər daha təcili məsələlərin Klementin dərhal diqqətini tələb etməsi səbəbindən dinləyici qəbulu rədd edilmişdi. Klement Kardinal Basilistenin ölümündən sonra belə Yuxarı Şuraya yeni üzvlər təyin etməyi laqeyd etmişdi və onun hərəkətsizliyi bir vaxtlar güclü olan qurumun demək olar ki, şübhəsiz ki, qəsdən laqeydlik göstərərək zəifləmək. Lakin Leanın indi Klementə zorlamaqdan və ona Apokrif Şurasının qədim orqanı qarşısındakı məsuliyyətini xatırlatmaqdan başqa çarəsi qalmamışdı.

Şura 1334-cü ildə Papa XII Benediktin əmri ilə inşa edilmişdi. Papa hakimiyyətini Romaya qaytarmaq istəklərini dilə gətirsə də, bütün Papa qeydlərini Vatikandan Fransadakı yeni qalaya köçürmüşdü. Məzarəbənzər bina, üç tərəfdən ikinci dərəcəli meşələr və tikanlı kollarla örtülmüş dik dərələrlə əhatə olunmuş geniş, nəm Rona vadisində yerləşirdi. Şərqdə Avignonun qala divarları çay vadisi dərəsinin üzərində ucalırdı, lakin qərbdə şəhərin əzəməti və qoxusu azalırdı.

Roma Kilsəsinin möhürünü daşıyan, ciddi şəkildə qorunan kəretin dik, çuxurlu cığırda, həmişəyaşıl ağacların hündür kolları ilə örtülmüş şəkildə getməsindən bir saatdan az vaxt keçdi. Ağacların arxasında qaranlıqda ucalan daş qalalar, arxalarındakı səma ilə eyni dərəcədə qara rəngdə idi. Səma üzən kül kimi qalınlaşdı; küləklər tərsinə çevrildi və buza çevrildi. Parıltılar; ildırım - qəfildən yağan yağış damcıları leysan yağışlar üçün yol açdı. Leanın ətrafı dar bir palçıq sürüşməsi ilə mübarizə apardı, bir neçə atdan düşmüş və palçığa qərq olmuş mühafizəçi arabasının arxasına söykənərək onu itələməyə çalışdı.

İrəli. Onu gölməçələrdən çıxardılar; qarış-qarış, ayaq-qalış irəli. İldırım qarşısındakı yolu işıqlandırarkən Apokrifin daim ucalan siluetini təsvir edirdi .

Möhtəşəm blok qalanın daşlı xarici görünüşünə heç bir pəncərə mane olmurdu. Onun tək girişinə gecə-gündüz Şura keşikçiləri, Yuxarı Şura tərəfindən bədənlərinin möhkəmliyi və iradəsi, sarsılmaz sədaqəti üçün seçilmiş kişilər baxırdı. Hətta Kral Filipin Kral Keşikçilərinin sərt protokolu belə müqayisə edilə bilməzdi. Bu mühafizə olunan divarların içərisində az sayda insana məlum olan Müqəddəs Yazılar var idi - bir vaxtlar Müqəddəs Yazılar olan Enok, Yubileylər, Nəhənglər, Süleyman və başqalarının tam Müqəddəs Yazı kitablarından tutmuş min il ərzində yer üzündə eşidilməyən dillərdə yazılmış qədim kitablara qədər. Və uzun müddətdir məhv edilmiş İskəndəriyyə Yunan Kitabxanasının artefaktlarından tutmuş Böyük Daşqından sonrakı illəri ətraflı təsvir edən və yəhudi məbədlərindən müsadirə edilən Assuriya gil silindrlərinə Ən erkən səlib yürüşlərində Apokrifin məzmunu Kilsənin bütün mövcud sirlərini özündə saxlayır və onu gizli saxlayırdı.

Lin dörd Apokrif cildində — Kardinalın demək olar ki, əzbər bildiyi mətnlərdə — olan materialları axtarırdı . Apokrifdən bir şey çıxarmaq onun daha yaxşı düşüncəsinə zidd olsa da, qarşısına qoyulmuş vəzifəyə — Klementi heç bir sağlam düşüncəli insanın həqiqət olduğuna inandıra bilməyəcəyi şeylərə inandırmaq üçün bundan yaxşı bir yol tapa bilmirdi.

Dörd cilddən birincisi , ən böyüyü olan Heykəl Fizika idi. Orada Şura monastırlarının və onların iki Qapı Daşının ətraflı təsvirləri var idi. Orada həmçinin hər birinin tarixi də yer alırdı. İlk Qapı Daşı 876-cı ildə, hakimiyyəti dövründə tapılmışdır. Papa VIII İohannın dövrünə aid. İtaliyanın digər Papa dövlətləri daxilində Umbriya dağlıq bölgələrində yerləşən qazıntı sahəsi eyni zamanda qədim Samnit yaşayış məskəninə də ev sahibliyi etmişdir. İkinci Qapı Daşı 877-ci ildə Papa VI Stefanın dövründə kəşf edilmişdir. Fransanın indiki Overn əyalətində, monolit Luara çayının cənubunda, qayalı bir təpənin üstündə yerləşirdi.

Kitabların ikincisi Şura Bəyannamələri idi. Burada Şuranın tarixi üzvlüyü sadalanırdı . Burada Yuxarı və Aşağı Şuralarda xidmət etmiş hər bir Papa və şura üzvü sadalanırdı. Həmçinin Şuranın əsasnamələri də var idi.

Üçüncü məcburi sənəd 1336-cı ildə Papa XII Benedikt tərəfindən tərtib edilmiş Reformasiya İstisnaları idi . Bunlar Papal Bullosuna, yəni Xilaskar Nosterinə kanonik düzəlişlər və ya istisna maddələri idi. Bu, Şuraya iki monastırını istədiyi şəkildə idarə etməyə imkan verirdi.

uyğun gördüm.

Leanın axtardığı mətnlərin dördüncüsü və sonuncusu, Yuxarı Şura tərəfindən Gatestone Transdivinations kimi də adlandırılan Naramsin Tərcümələri idi. Bu kövrək cildli səhifələr üç əsr əvvələ aiddir və birlikdə Abbey katibi, fədakar xidməti və sədaqəti sayəsində fransız monolit yazılarını təkbaşına deşifrə etməyi bacaran mərhum Gardiens ruhanisi Naramsinin adını daşıyırdı. Bu tərcümələr fransız daşının üzlərinə həkk olunmuş qəribə dilin latınca tərcüməsini təmsil edirdi. İtalyan daşındakı oymalar eyni olduğundan, Naramsin səhifələri Fransa və İtaliyada yerləşən hər iki Gatestones üçün tərcümə rolunu oynadı.

Lean bilirdi ki, dörd mətndən hər hansı biri xəbərsiz Papanı əlindəki əsl təhlükəyə oyandıra bilər, lakin bu adamı Leanın hakimiyyəti altına salmaq üçün dördünün də hamısı lazım olacaqdı - beləliklə, Apokriflərin nəzarəti. Şuranın sağ qalıb-qalmayacağını görmək üçün ona göstəriş verilməlidir. Leanın arabası dayandı və o, portaldan baxaraq güclü yağış altında siluetləri gördü. Onlar Apokriflərin girişindəki nəhəng dəmir qayıqlı qapıların yanında iki cərgədə toplaşırdılar.

Apokrifin içərisində və böyük qapılarının arxasında divar məşəlləri dəhlizin girişində düzülmüş onlarla qətiyyətli mühafizəçini işıqlandırır. Digər tərəfində isə qarıya nizə qundağı sancılırdı, ardınca isə boğuc bir əmr gəlirdi: "Apokrif Şurasının Kardinal Leanının əmri ilə açın!"

İki mühafizəçi dəmir barmaqlıqları çıxarıb qapıları açmaq üçün güclərini sınaq etdilər. Kardinal Lean Kapitanı şiddətli yağışdan tamamilə islanmış halda içəri girdi. Mühafizəçilər keçərkən baş əydilər. Qapılar ucadan gurultu ilə bağlandı. Addımlarını heç vaxt pozmadan, Lean və Kapitan qaranlıq dəhlizə girdilər və paltarlarından damlayan su izi qoydular. Bu izlər dəhlizin məşəl alovlarının titrəyən əksini əks etdirirdi.

Lean küncə addımlayıb dəhlizin sonuna yaxınlaşanda altı mühafizəçi qəfildən var olduqlarını bildirdilər. Onlar mürəkkəb oymalarla örtülmüş, parıldayan metal örtüklə bəzədilmiş və qiymətli daşlarla bəzədilmiş hündür, zəngin bəzəkli bir qapının qarşısında dayandılar. Yunan hərfləri ilə APOKRİFOS sözü məhrəm daşın üzərində yazılmışdı. Qapı serjantı əlini qaldıraraq ovucunu çölə doğru uzadaraq irəli çıxdı. "Dayan!" Arxasındakı mühafizəçilər silahlarını qaldırdılar və ağır dəmir zirehlərin səsi dəhlizdən yayıldı. Serjantın qarşısında əylənərək dayandı və serjant belə davam etdi: "Təbiətini deyin ..."

Lin əlini cəld bir şəkildə kənara çəkdi. "Vaxtım yoxdur!" O, əyildi, əlini tutdu və serjantın qulağına keçid sözlərini pıçıldadı.

Əsgər fırlandı, dabanlarını şaqqılatdı və qapı mühafizəçilərinə müraciət etdi:
"Şuranın Kardinal Əlahəzrətlərinə yol verin!"

Mühafizəçilər tələsik aralandılar və çavuş böyük bir mis açarı kilidə soxdu. Qapı açılanda çiyinlərini hündür qapının təmiz taxta lövhələrinə dərin basdılar. inildədi və qapını açdı. Lean mühafizəçilərdən birinin verdiyi fənəri götürüb qapının ağzındakı yeni boşluqdan keçdi. Arxasında nəhəng qapı ucadan əks-səda ilə bağlandı. Əks-səda yox oldu və onu orada - sakitlikdə bir sükut bürüdü. qaranlıq — yalnız öz nəfəsi və məşəl alovunun aramsız üfürən səsi narahat edirdi.

Lean qaranlıqda qətiyyətlə irəliləyərək divar fənərlərini yandırdı. Kardinal qaranlığı silib apardıqca nəhəng otaq formalaşdı. Divarların hər tərəfində çoxsaylı kitab cildləri düzülmüşdü. Döşəmələr bir-birinin ardınca düzülmüşdü, rəflərində Müqəddəs Taxt-tacın sirlərini əks etdirən çoxlu sayda mətn - əlyazmalar, tumarlar və yazılı gil silindrlər var idi. Lean məşəli boş bir yerə qoydu. Rəfin kənarına quraşdırılmış fənər dayağı. Qarşısında geniş oxu masası işıqlanırdı. Masanın ətrafındakı bir neçə taxta taburetdən birini qaldıraraq aşağı qaçdı. Bir neçə rəf sırası. Küncdən döndü və donub qaldı; damarlarında buz və qorxu var idi. Bir neçə metr irəlində, qarşısında artıq bir pilləkən tabureti dayanmışdı. Daşdığı tabureti yerə atıb digərinə qaçdı.

Lin yeni taburetə çıxıb üstünə çıxdı və rəfləri axtardı, əyləşməzdən əvvəl qızgınlıqla gözdən keçirdi. onu tapdı — Heykəl Fizikasını. Bir ah çəkib ikinci nəfəs alaraq nəhəng kitabı götürdü və oxu masasına tələsdi. Kitabı masanın üstünə qoyub stula oturdu və üz qabığını çırpdı; ürəyi boğazına sıçradı. Bəzi səhifələr yox idi.

"Xeyr!" deyərək səhifələri çevirərkən nəfəs aldı, əlini ağzına qoydu, gözləri geniş açılmış, heyrət və dərin qorxu qarışığı ilə parıldamışdı. Səhifələrin demək olar ki, yarısı cırılmışdı. "Xeyr. Xeyr! Xeyr!" Masadan qaçıb bağlı qapıya tərəf qaçdı.

"Bu qapını dərhal aç!" deyərək Lin yumruğunu qapıya çırparaq qışqırdı. Açar qıfılda çırtıldı və o, yeni güclə ağır qapını itələyərək açdı.
"Arxivdə kim olub?" deyərək Lin qışqırdı.

Çavuş kəkələdi: "Hmm, yalnız sizin Şuranın kardinalları qəbul edilib".

Lean onun üzünə əyilib xırıldadı: "Mən Şuranın sonuncusuyam. Sonuncu! Başqası yoxdur!"

"Bəs Kardinal Masson?" əsgər soruşdu.

Əyilərək geri sıçradı, üzü dəhşətli dərəcədə qırıqmış halda yerə yığıldı. "Masson? Belə bir Kardinal yoxdur."

"O... bu Masson mətnin mənasını bilirdi, Zati-aliləri! Mənim əmrim icazə verməkdir..."

"Açarı ver mənə!" Lin onun sözünü kəsdi. Əsgər itaət etdi. Lin açarı xalatının altına qoydu. "Əmrlərini bilirəm, keşikçi!" Lin özünü toparladı. "De görüm, o necə görünürdü?" Lin öz qırmızı xalatını göstərərək "Kardinal kimi geyinmişdimi?"

"Bəli, Zati-aliləri. O, yeni seçilmiş Şura üzvü olduğunu iddia etdi. O, Müqəddəsliyi tərəfindən müəyyən kanonik qeydləri yoxlamaq üçün göndərildiyini iddia etdi. Və o, sizi çox yaxşı tanıyırdı."

"Çavuş, Apokrifi ziyarət etməyimin səbəbi Müqəddəsliyinə onun öhdəlikləri barədə məlumat verməkdir. O, heç nə bilmədiyi şeylərlə bağlı necə əmr verə bilər?"

"Cənab Zati-aliləri, mənim əmrlərim..."

"Tanrı Anası", deyərək əyilən titrəyən barmaqlarının altında fikrini itirərək mızıldandı, gözləri ətrafda gəzirdi. Çavuşun əli ilə geri qayıtdıqdan sonra döşəməni sıxdı və " Bu Kardinal Masson necə görünürdü?" deyərək soruşdu.

"Özünə tam əmin idi — özünü kardinal kimi aparırdı. Sənin boyun — sarı saçlar, açıq dəri — ah — və bir gözü qəhvəyi, digəri isə ağdır!" Əsgər sol gözüne işarə etdi. "Bu kor idi."

Arıqlayaraq sərtləşdi və dişlərini qıcadı. Belə gözləri olan yalnız bir Kardinal var idi.

Lənət olsun ona, deyərək düşündü Lin. Blasi — yəqin ki, Kollec onu buna razı salıb.

"Onunla kim gəldi — müşayiətçi?" Lin çəşqin çavuşdan soruşdu.

"O, tək gəldi, Zati-aliləri, öz atında."

"Təkbaşına?" Lin ucadan mızıldandı. "Çavuş, mən onlarla mühafizəçi və zirehli bir faytonla gəlirəm . Bir kardinalın saraydan kənara və şəhərdən kənara, müşayiətsiz çıxması sizə qərribə gəlmədimi ? Deməli, at belində?"

"Cənablarım, hər dəfə gələndə bu Masson... yəni bu adam mənə sizin bir neçə dəqiqə əvvəl istifadə etdiyiniz sözləri pıçıldayırdı. Əks halda, onu içəri buraxmazdım . Mənim əmrlərim..."

"Sənin əmrlərini bilirəm!" Lean pıçıldadı. "Hər dəfə gələndə", dedin ... neçə dəfə, serjant? Bu qapıları bu girov götürənə neçə dəfə açdın?"

"Son günlərdə çoxları," çavuş alçaqca dedi. "Sabah onu yenidən gözləyirəm;"

Onu həbs edimmi, Zati-aliləri?

Lin bilirdi ki, Klementin Apokrifdən xəbəri olmasaydı, Blasinin həbsi yalnız onu qəzəbləndirə və onsu da kövrək olan vəziyyəti alovlandırma bilərdi.

"Xeyr, serjant," deyə Lin sakitcə cavab verdi. "Sadəcə ona Apokrifə giriş imkanı verməyin. Onu həbs etməyin. Onunla nə edəcəyinizə yeni Şura qərar verəcək." Sonra ağılına başqa bir fikir gəldi. "Heç

kiminsə sözlərini təkrarlamısan?"

"Mən, Zati-aliləri? Mən bunu etməmişəm. Bunu etmək əmri ilə qadağan olunub."

"Heç vaxt? Hətta özünə belə?"

"Heç vaxt, Zati-aliləri."

Kişi təxminən iyirmi ildir eyni qapının qarşısında keşik çəkmişdi. Leanın ondan şübhələnməyə bir şey yox idi. Sonra ağılında bir fikir yarandı; açarın qifilə fərqləndiyini və qapının bir tərəfə açıldığını görəndə Həqiqətin üstü açılarda o, dərhal bunu gördü. Kardinal Basiliste işgəncə ilə parça sözlərini etiraf etməyə məcbur edildi; bu, şübhəsiz ki, Blasinin Basilistenin qətlə ilə əlaqələndirirdi.

"Bu barədə heç kimə heç nə demə. Məndən əvvəl mətnin sözlərini dəyişdirəcəyik."

Get. Arxivin astanasından heç kim keçmir - məndən başqa heç kim. Məni yığırsan ?

"Bəli, həzrətləri. Bəli," çavuş tələsik razılaşdı.

"Bir şey də var: Təcavüzkar bir şeylə gəldi, ya getdi, hətta bir parça kağızla belə?"

Çavuş cavab verdi: "İlk gün arxivdən iki cild çıxardı və mən də onları geri qaytarmasında israr etdim. Mən onu qəzəbləndirdim, amma o, razı oldu. O vaxtdan bəri əlində heç nə aparmayıb. Bacardığım qədər xalatını yoxladım, amma cəsarət etmədim."

"Onun şəxsiyyətinin axtarışını tələb edirəm, çünki o... mən onu Şura Kardinalı seçdim", - deyə kişi qışqırdı. Yanaqları alovlanaraq döşəmə daşlarına baxdı və mızıldandı: "Eynilə , sizi etdiyim kimi, Zati-aliləri."

Lean qaşqabağını salladı. "Bundan artıq danışma. Qapını bağla."

"Bəli, həzrətləri." Çavuş hündür qapını qaldıraraq bağladı və Lin açarı paltarından çıxararaq qapını içəridən kilidlədi. O, oxu masasına qayıtdı.

Lean, Blasinin cırılmış səhifələrdən nə öyrənə biləcəyini toplayaraq, ziyanı qiymətləndirdi. O, daha çox səhifəni vərəqlədi.

"Lənət olsun!" Lin əlini itkin hissəyə vurdu. Kitabda daha dərindən axtarsa da, Naramsin Tərcümələrinin hamısının çıxarıldığını aşkar etdi.

"Lənətə gəlsin!" Yumruğunu masaya vurdu; qəzəbi rəfə, döşəməyə və bəlkə də yerin dərinliyinə qədər əks-səda verdi. Klement vasitəsilə Lin Blasinin susmasını təmin edəcəkdə.

“Cav! Cav!” Xırıltılı bir səs gəldi, “Cav!” Qorxmuş Lean başını qaldırıb yerindən tərpətdi. Kitab rəfinin üstündə qanadları ilə havanı çırparaq uçan bir qarğa oturmuşdu. Lean yavaşca yuxarı qalxdı. “Allahın adı ilə...” Quş Leanın gözlərinə doğru tullanaraq ona tərəf qaçdı.

Kardinal qışqıraraq geri çəkildi. İldırım çaxdığı kimi, qara lələklər parıldayan dimdiyi və caynaqları ilə onun üzünü cırıb atdı. Qan maskası içində və kor olan Lin geri sıçradı, böyük bir rəfə çırpıldı və yerə yıxıldı. Rəf geri yelləndi və qarğa uçdu. Diz çöküb gözlərini qandan təmizləyən Lin quşu ilk dəfə gördüyü rəfin üstündə sakitcə oturduğunu gördü. Yavaş-yavaş ayağa qalxdı.

“Cırıltı!” Lin çiyininin üstündən baxanda yellənən kitab rəfinin ona tərəf düşdüyünü gördü. Qolunu uzadıb qışqırdı. Kitablər və rəflər uçuşunu kimi dağ cildlərin sürüşməsi kimi üstünə düşdü, otağı hətta hündür rəflərə qədər silkələdi.

qapı. Rəfin kənarına qoyulmuş məşəl kitab yığınının üstünə çırpılıb onları yandırdı. Sonra hər şey sakitləşdi - yalnız çartılı alov və dağıntıların altında sancılmış Kardinalın boğuc iniltisi eşidildi. Bir anda qarğanın siması dağılan tüstü buluduna çevrildi və yox oldu.

“Cənabı Hakim!” Çavuş hündür qapıya döyərək onu səslədi.

Qutunun altında Lean sınıq ayaqları və sınımış qabırğaları ilə bağlı uzanmışdı. Kitablər və rəflər onu hər tərəfdən bürümüşdü. Tüstü yığınların arasından yayılırdı. “Aman Tanrım! Kömək edin ! Mühafizəçilər!” deyərək qışqırdı.

Tüstü döşəmənin səthi boyunca yayıldı və qapının astanasının altında çavuşun çəkmələrinin ətrafına toplandı. “Bir qoç gətirin! Bütün əsgərləri çağırın! İndi”, Çavuş əsgərlərinə qışqırdı. Onlar dağıldılar. Qapıya döydü: “Kardinal Lin! Qapını açın!”

Vaxt keçdi və tüstü qatılaşdı. Əsgərlər qoçları ilə geri qayıdanda hündür qapıya döydülər, bunu göz yaşları və boğucu qışqırıqlarla etdilər.

Kardinalın ayaqlarını önə çəkərək yanan təbəssümü.

~*~

Elə oldu ki, tale Kardinal Blasiyə xeyirxahlıq etmişdi. Əgər Lean bir gün daha yaşasaydı, Blasi qətlə ittiham oluna bilərdi. Papanın Apokrifi hərtərəfli araşdırmaqdan başqa çarəsi qalmazdı. Və araşdırma aparıla bilərdi

Şuranın qoruduğu sirri açdı və Blasi kasıb məzarında çürüyərkən belə, Papa, şübhəsiz ki, yeni Yuxarı Şura orqanı təyin edərdi . Bunun əvəzinə, Blasi indi maneələrdən sehrli şəkildə xilas oldu.

Alovların Apokrifi bürüdüğü gündən sonrakı gün, Papanın Silahlı Lordu Kapitan Pitro qəzanı araşdırmaq üçün göndərildi. Pitro tapıntıları ilə qayıtdı: Kardinal Linin ölümü və arxivin məzmununu məhv edən alov sadəcə bir qəza idi. Məsələ həll edildi və Papalıq, çox təcili olmasa da, Basilistin qətli ilə bağlı araşdırmasını davam etdirdi. Kral Filipin Papa Sarayına planlaşdırılan səfəri iki aydan az müddətdə sarayın zəhnini və dilini məşğul edən siyasət idi. Apokrif və onun sirləri gözləməli idi. Axı İngiltərə Fransa torpaqlarının bir hissəsini işğal etmişdi və Filipin mövcud atəşkəs çərçivəsində Şimalın itirilmiş ərazilərini geri almaq üçün Papa Klementin köməyinə ehtiyacı var idi.

Növbəti ay ərzində Blasinin oğurladığı qeydlər üzərində düşünmək üçün kifayət qədər vaxtı oldu. Onun üçün böyük maraq doğuran Naramsin Tərcümləri idi.

Şato-Rujda təklidə o, maraqlı mətni təkrar-təkrar oxudu.

Əgər bunlar gerçəkdirsə, deyə heyrətlə düşündü, onda qarşaşımın kabusu doğru deyirdi: bu monolit təkcə Edvardı Fransadan qovmaq deyil, həm də onu əzmək gücünə malikdir - və hamısını... İngiltərə onunla birlikdə.

Blasi Papa Sarayının monastır həyatına girəndə günortadan sonra idi . O, iki qulluqçu oğlanı qabaqlayaraq həyətdə gəzən Julini gördü. Oğlanların çiyinlərində gümüş düymələrlə bəzədilmiş uzun bir gecə mavi parça uzanırdı. "Kardinal Julin! Vaxtınızın bir anı," Blasi qalereyanın o biri tərəfindən qışqırdı. Yaxınlaşdıqca Başqa bir qırmızı xalatlılı Kardinal Firmus olan Julin də bir araya gəldi. Firmus da saray nəzarətçisi idi və vəzifələri onu bütün saray kardinalları arasında ən çox bəyənilməyən biri edirdi. O, bütün saray işlərini araşdırır, sənədləşdirir və birbaşa Papaya bildirirdi. Bir sözlə , Firmus Papanın gözü və qulağı idi və özünü sanki artıq növbəti Papa seçildi. Lakin, əslində, onun özündənrazı bir axmaqdan başqa bir şey yox idi bədən.

"Julin, Kardinal Tuseynin harada olduğunu bilirsən?" Blasi soruşdu.

Firmus onun sözünü kəsdi: "Blasi, Əlahəzrət Kral Filip üçün üç şərab çəlləyini işarələmişən ?"

"Dünən etdim," Blasi qısaca cavab verdi və sonra Julinə tərəf dönərək təkrarladı; "Tussain haradadır?"

Julin çiyininin üstündən baxdı. "O, bir anlıq bizi izləyirdi. Bəlkə də

O... ah! O, indi gəlir.

Tussen hər iki əlini dəstəkləyərək Monastır Qalereyasının tağından keçdi qatlanmış mavi parçadan qalın bir kvadrat.

Firmus üzünü Kardinalların arasına soxaraq Blasinin diqqətini çəkdi. "Has Tusain Əlahəzrətin şüşə qutularını doldurub işarələdi?"

Julin bu sualı cavabsız qoymadı. "O, cavab verib. İki gün əvvəl."

Tussen nəfəsi kəsilmiş və üzü qaralmış halda qrupa yaxınlaşdı. "Julin, əgər daha çox dayansan, parçanı yerə atıb çirkləndirəcəklər", - deyə o, qışqırdı. Julin ayaqlarının ağırlıq altında tərpendiyini görəndə üç oğlan qulluqçunu gördü.

"Aman Allahım! Onu yerə salma! Ziyafət Zalına!" Julin xidmətçi oğlanlarına qışqırdı. Dönüb iki Kardinalı tanıdı. "Blasi; Firmus." O, sürətlə uzaqlaşdı, oğlanlar da onun ardınca düşdülər.

"Mən sadəcə sənə arxandayam", - deyə Tuseyn onun ardınca səsləndi. O, Blasi və Firmusa başını tərپətdi və açıq-aydın Julinin ardınca tələsməyə hazırlaşdı. Firmus əllərini onun arxasında çarpazlayaraq və dabanları üzərində yellənərək onun qarşısına çıxdı.

"Müqəddəsləri məndən şüşə qutularının dolu və işarələnmiş olduğunu təsdiqləməyimi istədi", - deyə uzun burnunu Tuseynə dikərək dedi. "Düşünürəm ki, elədirlər?"

"Nə qədər də olmalı idilər," Tusain cavab verdi.

Blasi əsəbi halda xırıltılı səslə dedi: "Bu yaxınlarda Julin Tusainin şüşələri hazırladığını etiraf etdi." Firmus başını daha da geri əydi və sanki böyük bir hündürlükdən Blasiyə baxdı. "Bəli, elədir, amma mən Tusainin sözlərini eşitmək istəyirəm, başqasının sözlərini yox. Bir də de mənə, Blasi, Əlahəzrət üçün işarələdiyən şərab çəlləklərinin yanında mühafizəçi qoymusan?"

"Ehtiyac yox idi", Blasi qaşlarını qaldıraraq dedi. "Mən şərab çəlləklərinə bildirdim ki, zirzəmidən qaçmağa cəhd etsələr, sərxoş olmalarını şəxsən özüm təmin edəcəyəm və buna görə də qaçmamağa razı oldular". Dodaqlarında quru bir təbəssüm yarandı. Tuseyn boğularaq gülümsədi.

Firmanın qaşları sərtləşdi. "Kardinalların bu zarafatını eşitməmiş kimi davranacağam", - deyə soyuqqanlıqla dedi. "Blasi, bəlkə də İngiltərə ilə Fransanın müharibədə olduğunu unutmusan."

"Əlahəzrətləri zəhərlənib ölsə, bəlkə də şəxsi məsuliyyəti öz üzərinizə götürərsiniz." Tusainə tərəf dönərək davam etdi: "Silahlılar Rəbbi Mühafizə Otağında deyil." Onu bu gün gördünmü?

Blasi sözə müdaxilə etdi. "Bəlkə də şərab çəlləklərimin mühafizəsiz olduğunu aşkar etmişəm və o vaxtdan bəri kapitan Pitronu axtarıb onlara mühafizəçi qoymusan, elə deyilmi? Əgər belədirsə, onda məndən mühafizəçi qoyub-qoymadığımı soruşmağın mənasız görünə bilər." Firmus mızıldandı; lakin Blasi ona heç bir açıqlama vermədi. "Amma sən soruşdun, bəlkə də niyyətində olduğun üçün..."

Müqəddəsliyini məni dəhşətli bir vəzifə borcunu yerinə yetirməməkdə yaxaladığınıza inandırmaq istəyirsiniz? Firma, bəlkə də bu sənin planındır? Özünüzü əlverişli bir yerə qoymaq üçün Məni pis işıqlandırmaqla Müqəddəs Taxt-taca?" Firmus ittihamlara Süleymanın məsəlləri kitabından bir sitatla cavab verdi: "Axmaq bütün aqlını danışar, müdrik isə bunu sonraya saxlayar".

Tussen, Firmasın əvvəlki sualına cavab verərək münafiqəni diplomatik şəkildə tərksilah etdi. "Qraf de Pointers artıq gəlib və o, Hörmətli Qanadındadır. Düşünürəm ki, orada kapitan Pitronu da tapa bilərsiniz, Kardinal Firmus."

"Bəli, əlbəttə," Firmus razılaşdı və söhbəti öz sözləri ilə bitirmək istədi. O, Tusain və Blasiyə diqqətlə başını tərپətdi. "Kardinal Tusain; Kardinal Blasi."

Blasi kişiyyə tarazlığını bərpa etmək üçün kifayət qədər vaxt verdi və sonra onun ardınca qışqırdı: "Yoldan keçən və özünə aid olmayan mübahisəyə qarışan itin qulaqlarından tutana bənzəyir".

Firmus, Süleymanın məsəlləri kitabından öz sitatını ürəkdən qəbul edərək, gözə çarpan dərəcədə sərtləşdi, amma sanki eşitməmiş kimi yeriməyə davam etdi.

Tussen sürünən gülüşünü gizlətmək üçün dodağını dişlədi. Blasiyə tərəf əyilib pıçıldadı: "Kapitan Pitro oradadır, arxanızdadır". Həyətin o biri tərəfindəki tağlara incəliklə işarə etdi. "Orada, ən son sütunun arxasında. O, mühafizəçi ilə danışır."

"Afərin, Tuseyn." Blasi sütuna tərəf getdi. Pitronu onun arxasında tapdı və qulağına pıçıldadı. Pitro Blasinin pıçılısına başını tərپətdi və sonra gözətçiyə əmr verdi, gözətçi dönüb Böyük Zirzəmiyə tərəf tələsdi. Blasi minnətdarlıqla Pitronun çiyinə toxundu və Tuseynin yanına qayıtdı.

"Dostum, danışmalıyıq. Səninlə bölüşməli olduğum ciddi məsələlər var", - deyərək Blasi az qala yalvararaq təkid etdi. Tussain əllərini bükərək və həvəslə duraraq digər kişinin demək olar ki, valehedici baxışlarını gördü. Blasinin çiyindən keçərək o,

hürüşdü: "Oğlan! Tez gəl!" Böyük qulaqlı bir skvayr oğlan qırmızı geyimli Kardinallara ehtiyatla yaxınlaşdı. "Sənin Em-nuh-nessin?"

"Hörmətli, oğlan," Tusain onu düzəltdi. "Emm-ih-nens. Sən Kardinal Julinin oğlanlarından birisən, elə deyilmi?"

"Bəli, sizin... bəli, cənab."

"Ağanız Ziyafət Zalındadır." Tusen qalın ipəyi çirkli uşağa uzatdı. "İndi bu parçanı ona apar. Kardinal Julinə de ki, Kardinal Tusen tezliklə orada olacaq. Əgər bu parçanı çirkəndirsən, skeymer, buna görə cavabdeh olacaqsan. Məni yığırısan?"

"Bəli, Sənin Em-nuhluğun."

Tuseyn ah çəkərək materialı verdi. "Onda davam et. Çıx get." Oğlan tələsdi.

Parçanı götürün. Tusain dedi: "Zirzəmiyə yox. Siz ora bir gözətçi göndərdiniz və mənim də Anbarda xidmətçilərım var. Boteillerie otağı, şübhəsiz ki, şəxsidir." "Yaxşı," Blasi cavab verdi. Onlar birlikdə həyətdən çıxdılar.

İki qırmızı xalat bir-biri ilə pıçıladaşaraq Boteillerie-yə çıxan kobud taxta pilləkənlərlə getdilər. Tussain, Blasini Butulka Anbarına aparmazdan əvvəl altı otağı xidmətçilər üçün yoxladı və orada dolu və boş rəflərdən ibarət labirintdə ticarət etdilər. Otağın arxa küncünə gəldilər. Burada onlar açıq-aydın üstünlüklə dayandılar, çünki içəri girən kiminsə yaxınlaşdığını görə bildilər və içəri girən adam onların sakit söz mübadiləsini eşitməmişdən çox əvvəl.

Blasi uzun müddət danışdı, Tusainin üzündə isə bir növ mübahisəli hisslər: şok, şübhə, dəhşət, ikrah və nəhayət, açıq inamsızlıq ifadə edildi.

Blasi sözlərini bitirdikdən sonra qətiyyətlə soruşdu: "Bu qədər absurd bir şeyə necə inanacağımı gözləyə bilərsən?" "Fantastik bir nağıl kimi!"

Blasi özünü müdafiə edərək dedi: "Heç Papal vergi qeydlərində yazılan iki monastırı görmüsünüzmü? Şuranın məqsədini heç bilmisinizmi?" Daha da yaxşısı, arxivində nələr var? Şura və onun kardinallarının niyə həmişə kilsə seçicilərindən ayrı olduğunu bilirsinizmi? Tussen, mən Apokrifdən qeydlər görmüşəm. Sənə dediklərim Tanrı və Fransa qarşısında həqiqətdir. Onlar Cəhənnəmin qapılarını qoruyurlar.

"Deməli, məni inandıra bilərsinizmi?" Tusain yavaşca dedi, "Apokrif Şurası bu monastırları əslində Cəhənnəmin qapıları olan daşları qorumaq üçün tikib? İnanıram ki, daş üzərində həkk olunmuş bu yazıları danışan insan Cəhənnəmin özünü açma bilər. Və bu Darvaza Daşları — Tuseynin dodaqları sanki ağzında pis bir dad varmış kimi söz ətrafında dayandı — bütün Fransanı xilas edəcəkmi? Blasi, illərdir papalı həmkarlarım tərəfindən hörmət edilən bir saray kardinalını mənə çağırırsan, çünki məndə ağıl yoxdur? — O, hırıldadı. — Hətta bir axmaq belə sənə kimi ehtiyatsız bir iddiaya inanmaqda çətinlik çəkmə bilər !

"Bu həqiqətdir! Anlayıram ki, bunu anlamaq çətin ola bilər, Tusain - and içirəm ki, bu həqiqətdir." — Çox yaxşı, — Tusain ağzını sərt bir ifadə ilə ifadə etdi. — Tutaq ki, sən həqiqəti deyirsən. Həmçinin tutaq ki, Blasi, Şuranın monastırlarından hər hansı birinə girmək üçün bir yol tapa bilərsən — və bu ciddi şəkildə qorunan daşı tapıb Cəhənnəm Qapılarını açma biləcək düzgün duaları dəqiq söyləyə bilərsən. — Tusain Blasiyə diqqətlə baxdı. — Tutaq ki, bu qədər, onda onun cinlərini necə inandıra bilərsən? Sənə əmrini yerinə yetirmək üçün? Bu daşdan Şeytanın kürüləri püskürəndə nə deyəcəksən? "Gedin, ingilisləri məhv edin?" Tusain sərt, az qala qışqıracaq bir səslə dedi.

gülür. "Qəfəsdən azad edilmiş quş əmrlə qayıtmadığı təqdirdə, bu Ruhlar azad olduqdan sonra niyə sizə itaət etməlidirlər? Üstəlik, sadəcə sözlərlə daşı necə açıb bağlaya bilərsiniz? Xeyr, Blasi; sən fantastik həyəcanla dolu əsir düşmüş uşaq kimi danışırısan!"

Blasi etiraz etdi: "Qapı daşlarında onları açıb bağlamaqdan daha çox şey var". "Onlar qapılara bənzəyir, amma nə açılır, nə də bağlanır. Ruhlar onlardan keçə bilər. Tərcümələr Müqəddəs Yazılar kimi ayə şəklindədir. Bu sözlərlə, daşlar üzərindəki sözlərlə onlardan Ruhları çağırmaq və ya geri qaytarmaq olar." Tusain başını yellədi. "Hələ sualıma cavab verməmişən. Bu Ruhları azad etdikdən sonra niyə sənənin əmrini yerinə yetirməlidirlər?"

"Tərcümələr təsdiqləyir ki, bu Darvaza Daşlarından Ruhları çağıraraq onlara əmr etmək olar!" Blasi çarəsinə təkidindən az qala dəli olmuşdu, Şüşə Otağının qalın divarına yumruq vururdu. "Və daha çox şey var. Bu yaxınlarda mübarək bir görüntü gördüm. Kresidə ingilislər tərəfindən öldürülən qardaşım Jan-Jak yanıma gəldi. O, danışdı ki..."

"Bəsdir bu axmaqlığa!" Kardinal Tusen qəzəblə dedi. "Mənə Ziyafət Zalımda ehtiyac var. Bəlkə qardaşının ruhunu və bunları — daş cinlərini çağırmağa bilərsən." sənə kömək etmək üçün. Blasi, istintaq sənə bidətdə ittiham edəndə nə Julin, nə də mən sənənin yanında olmayacağıq. Ah, əmin ola bilərsiniz ki, xahiş etdiyiniz kimi sənənin vəhşi hekayəni Julinə çatdıracağam və əmin ola bilərsiniz ki, o, sənəni qızdırmadan tamamilə dəli edəcək.

Mən də elə edirəm. Tusain üzünü çevirdi.

"Xeyr... gözləyin. Bir dəqiqə də," Blasi onun ardınca səsləndi.

Tuseyn danışarkən nə dayandı, nə də döndü. "Mən sənənlə heç vaxt bu söhbəti etməmişəm və əgər iddia edərsənsə ki, mən..."

"Valları özünüz görmək istərdinizmi?" Blasi şüşə rəflərinin yanından keçdi. "Məndə var."

Tusain qəfil dayandı və çənəsini ovuşdurdu. Blasinin mənasız iddialarından asılı olmayaraq, heç bir Kollec Kardinalı, Şuranın uzun müddətdir qısqançlıqla qoruduğu gizli sirrə həqiqətən də çıxış əldə etsəydi, Şuranın qeydlərinə baxmaq fürsətindən imtina etməzdi.

"Onda mənə bu qeydləri göstər. Qoy özüm şahidlik edim və öz həqiqətlərimi toplayım. Əgər inandırıcıdırsa, daha çox eşidəcəyəm. Əks təqdirdə, qeydləri sənə qaytaracağam - bir şərtlə ki, bu dəliliklə mənə və Julini narahat etməyi dayandırasan. Bu məsələ ilə bağlı bizə heç danışmadığını unudasan. Blasi, bu barədə sənənin şərəfinə söz verə bilərsinizmi?"

"Bəli, səndə var. Bəs səninki məndə varmı ki, bu qeydləri hər cür qoruyub saxlayasan və şəxsi yoxlamadan sonra hər vərəqi geri qaytarasan?"

"Mənim onlara ehtiyacım yoxdur. Hamısını qaytaracağam - sözüm də verilib."

"Yaxşı, onda." Blasi rahatlıqdan az qala halsızlaşacaqdı. Dostları onun gördüklərini görəndən sonra onun müttəfiqləri ola bilər. "Və mənim həqiqəti danışdığımı biləndə səndən üzr istəməyimi gözləyəcəyəm."

"Bu qədər də dəyərli olardı", Tusain düşüncəli şəkildə güldü. Bu adamın dəlilik içində necə də gülünc olduğu. Buna baxmayaraq, Apokrifin qeydləri...

"Tis razılaşdı."

"İlk işıq düşən kimi qeydləri sənə üçün hazırlayacam. Onları zirzəmiyə gətirəcəyəm." Blasi getdi.

Tussain Blasinin həyətdən keçərkən, Boteillerie-dən çıxmadan əvvəl gözləyərkən onu izlədi. Sonra Hər halda, kişi bu dəliliyi başqalarına artıq danışmış ola bilər - Tusainin iki həftə keçməmiş İnkvizitorun rəfinə düşəcəyinə əmin olduğu birinin yanında görünmək yaxşı olmazdı .

Razılaşdığımız kimi, Blasi ertəsi gün səhər zirzəmidə gözləyirdi. O, Tussana Heykəl Fizikasından və digər müxtəlif cildlərdən qopardığı Apokrif səhifələrini verdi - cəmi yüz səhifə. Qısa bir sehrli oxu müddətində Tussanın dəhşətlə başa düşdüyü kimi, Blasinin həqiqəti söylədiyini anladı. "Hər şey doğrudur," deyə düşündü, çaşqınlıqla, "Hamısı." Günün qalan hissəsində kabinetində oturdu, tərpənmədi, yemədi və içmədi; qədim yazılar ətrafına səpələndi. Qaranlıq düşəndə sanki kabusun dumanında oyanmaq üçün mübarizə aparırmış kimi ayağa qalxdı. "Hər şey doğrudur," deyə boş otağa pıçıldadı. Səhifələri diqqətlə toplayaraq Tussanın Kardinal Julini axtarmağa getdi.

Avinyon şəhəri ~ Papa Sarayı ~ 1347-ci ilin iyun ayı

Papa Sarayının Konklav Zalı dini səhnələrin divar rəsmləri və Papa hörmətli şəxslərinin rəsmləri ilə düzülmüşdü. Dəbdəbəli otaqların üzərində Fləmand divar qobelenləri asılmışdı. Zal hündür divarların altından uzun və enli uzanırdı. Döşəməsi tavanın nəhəng taxtalarının altında okean kimi uzanırdı. Dam, bəlkə də hətta Nuhun səyahətinə belə uyğun olan gəminin tərs çevrilmiş gövdəsinə bənzəyirdi . Zal sarayın qonaq otağı kimi xidmət edirdi - qonaqlar üçün bir otaq və istənilən... Kral.

Mühafizəçilər və xidmətçilər Kral Filipin əşyalarını açaraq Zalı girişindən içəri axışib çıxırdılar.

Baqaj. "Yol açın!" Qapının xaricindən bir səs qışqırdı. Halberdləri daşıyan mühafizəçilər içəri girib kök bir Kardinalı Konklav Zalından keçirib onun ucqar ucuna qədər müşayiət etdikcə giriş yolu açıldı. Onlar girişdən keçib zərif bəzədilmiş Ziyafət Zalına girdilər və sonra qısa bir dayandılar.

Otağın mərkəzində böyük bir yemək masası var idi. Kral Filip təkbaşına, hündür dayaqlı stulda oturub masaya nəzarət edirdi. O, təkbaşına nahar edirdi. Onun qarşısında masa qızıl və gümüş qablarla örtülmüşdü. Dirsəyinin yanında şərab qədəhini doldurmağa hazır olan xidmətçi dayanmışdı.

Mühafizəçilərdən biri halberdini yerə vurub Zala müraciət etdi: "Müqəddəs Taxt-tacın Kardinalı Julin Əlahəzrət Fransa Kralı Filipplə görüşmək istəyir".

"İçəridə görüşək", Filip ağızı dolu ətlə öskürərək hürüşdü.

Mühafizəçilər Kardinal Julinin irəliləməsinə icazə verdilər və onlar dönüb Zaldan çıxdılar. Sonra ikisi uzaqlaşib girişin iç tərəfindəki mövqedə donub qaldılar. Julin masaya yaxınlaşdı və təzim etdi. "Əlahəzrət".

Filip başını qaldıraraq yağlı çənəsini ehtiyatsızcasına sildi: "Həmişəki kimi, Kardinal, mətbəxlərin mənimlə rəqabət aparır - xidmət - müqayisə olunmazdır. Mətbəxlərimə və ziyafət salonuma rəhbərlik etmək təklifimi düşündünmü, Julin? İndi sahib olduğun hər şeyi sənə ikiqat və bir daha mükafatlandıracağam. Müqəddəsliyindən indi etdiyiniz şeylərdən daha çox şey gözləməzdim." Julin gülümsədi və yenidən baş əydi, kral kulinariya tərifindən qızardı. "Mən çox şərəfliyəm, Əlahəzrət, amma mənim xidmətim Kilsədə qalmalıdır." Filip silkələdi. məyusluq içində başını.

"Yaxşı." Filip gümüş bir qaba işarə etdi. "Deyəsən, bu dəfə xidmətçimi belə çaşdırmısan, Julini. Bu nədir?"

Qabın üzərində iki miniatür yağ lampası, üç ayaqlı çini cihaz və bir banka su qoyulmuşdu. Mərkəzdə, əjdahaların incə rəsmləri ilə bəzədilmiş ipək astarlı bir qutu və tək bir yumurta olan müvəqqəti saman yuvası var idi.

"Ola bilərmimi?" Julin soruşdu.

"Əlbəttə ki, ola bilər," Filip boyalı əjdahalara baxaraq təsdiqlədi.

Julin hissələri yığdı. "Genevizli ticarət gəmisindən alınıb. Düşündüm ki, xoşunuza gələr." İki lampanı və qabı yerinə qoydu. Sonra yumurtanı götürüb cihazın içinə qoydu. "Lampaların işıqlandırılmasına ehtiyac var."

"Alov gətirin", Filip barmaqlarını şaqqıldatdı. Xidmətçi gedib alovla qayıtdı.

Julin lampaları yandırdı. "Lampalardakı yağlar ətirlidir. İndi yumurta yemək yeyərkən hazırlanır və yeməkdən sonra yeyilə bilər." Alov yumurtanın altındakı suyu qızdırdı. Başqa bir alov yumurtanın arxasında, içbükey əks etdirmə lövhəsinin qarşısında yandı. Fokuslanmış işıq

yumurtaya mənzərə təqdim etdi.

Filip içəri baxanda yumurtanın tünd sarısının qeyri-şəffaf bir parıltı ilə asılı qaldığını gördü. "Məndə də olmalıdır. Bu üç ayaqlı cihazın adı nədir?"

"İstədiyinizi adlandırın. Bu sizindir, Əlahəzrət," Julin gülümsəyərək Filipin qədəhini doldurmaq üçün xidmətçinin qarşısına keçdi. "Sizlə təkbətək bir söz danışa bilərəmmi?"

Filip xidmətçidən əlini yelləyərək stula tərəf açdı. "Otur, Julin. Danış." Julin özünü stula sıxdı.

"Yumurta pəncərəsi," Filip qəfildən gülümsəyərək mızıldandı.

"Əlahəzrət?"

"Adı ..." Filip əjdaha ilə bəzədilmiş ştativə işarə etdi. "Bu, yumurta pəncərəsidir... çünki içərisini görə bilərəm."

"Yumurta Pəncərəsi... həqiqətən də əla addır." Julin boğazını təmizlədi. "Əlahəzrət, icazə versəniz ... başa düşürəm ki, siz Müqəddəslərdən Edvard və Kresidəki ən uğursuz hadisələrlə bağlı məsləhət almağa gəlmisiniz."

"Deməli, kimsə səni yoldan çıxarıb", Filip soyuq və uzaqlaşaraq dedi. "Məsləhət su kimidir - hər yerdə və həmişə dəyişir. Məsləhətim var. Paris onlarla doludur. Mənə ordular lazımdır".

"Əlahəzrət, sizinlə daha açıq danışa bilərəm", - deyə Julin əyilib pıçıldadı və danışarkən qapı mühafizəçilərinə nəzər saldı.

"Mühafizəçilər! Bizi buraxın!" Filip qışqırdı. Əsgərlər böyük zaldan çıxıb bağlı qapılar arxasında yoxa çıxdılar. O, arxaya söykənib Julinin Apokrifin Qardiens Qapı Daşı və onun ingilislərə qarşı silah kimi istifadə potensialı haqqında danışmasını dinlədi. Julin, Kralın ona nəzarəti ələ keçirmək üçün kifayət qədər əsgər verməklə necə kömək edə biləcəyini izah etdi Gatestone-dan.

"Beləliklə, indi başa düşdüyünüz kimi," Julin izahatını yekunlaşdıraraq bildirdi, "vəziyyət çox ağırdır və sizin köməyiniz çox vacibdir."

"Həqiqətən! Əlbəttə; əlbəttə," Filip son dişləmələrini udaraq dedi.

Filip başını əydi, salfeti götürdü və ağzına vurdu. Boğulmaqdan qorxanların səsi eşidildi. Kralın üzü qızardı.

Julin oturacağından qalxdı. "Əlahəzrət?" Julin masadan bir qədəh su götürdü.

Filip salfeti yerə atdı, başını geri atdı və qəhqəhə çəkdi, zalı onun şənliyi əks-səda verdi. Gülüş səsləri arasında öskürdü: "Ruhlar — legionlarca ruh? Bəli, mən onu ruhlarımla məhv edəcəyəm. Həqiqətən də! Etibarlı ruhlarımla!" Filip gözlərini tavana dikdi və melodramatik kinayə ilə qışqırdı: "Rədd ol, Edvard, yoxsa mən..."

Ruhlarımı sizin üzərinizə çağıracağam!

Julin qədəhi yerə qoydu və stuluna söykənərək, halsız halda dedi: "Əlahəzrət, mən ciddiyəm."

Filipin üzü sərtləşdi. O, bir dirsəyinə söykənərək pıçıldayaraq dedi: "Mən də eləyəm!" Mən artıq Kresidə bir Ruhlar ordusu toplamışam, Julin . Onları geri gətirin. Ordularımı geri gətirin. Qoy onlar ölümlərinin qisasını Edvarddan alsınlar. Sənin daşın belə sehr toxuya bilərmə?

Julin əlavə izahat verməyə çalışdı. "Gatestone — bir növ maşındır..."

Filip qollarını masanın üstünə qoyub onun sözünü kəsdi: "Bəs, tutaq ki, bu Ruhlarını buraxa bilirsən . Bəs onda nə olacaq? Onlardan Edvardı məhv etmələrini necə istəyəcəksən? De mənə, Julin, ruhlar necə öldürür? Bəlkə də Edvardı qorxudaraq öldürərlər ?

yumruğunu masaya qoydu. Julin sıçradı və arxaya söykəndi. "Axmaqlıq! Mənə isti bədənlər lazımdır - kişilər Döyüşdə təlim keçmişəm! Mənə silah lazımdır. Mənə pul lazımdır. Əgər Edvardı qorxutmaq istəsəydim , onun başını, öldürdüyü bütün fransızların başları ilə dolu gəmilərin bir nişanəsini də gətirə bilərdim !" Filipin gözləri buz kimi xəncər kimi idi və Julin baxışlarını aşağı saldı.

Filip özünü toparlayıb stuluna söykəndi. "Təəssüf ki, Kardinal, mənim inanclarım sizinki qədər – necə deyə bilərəm – saf deyil. Döyüşlərin qan, tər və yaxşı təchiz olunmuş ordularla qazanıldığını görürəm – ruhlarla yox . Mən Avignona məsləhət, dua, vəd və ya sehrli daşlar haqqında nağıllar üçün gəlməmişəm . Yaxşı bildiyim kimi, Müqəddəs Taxt həm Fransadan, həm də İngiltərədən vergi toplayır. Fransanın davamlı müdafiəsi üçün bu pullara ehtiyacı var və mən Fransa adından – onun xidmət edən kralı kimi gəlmişəm."

"Əlahəzrət, cəmi bir neçə nəfərinizlə birlikdə..."

"Xeyr, Kardinal; mən belə düşünürəm. İnanıram ki, Müqəddəslər səni buna razı salıb. İnanıram ki, Müqəddəslər mənə borc vermək istəmir və səni mənə başqa bir vəd verməyə göndərüb - bu dəfə yalnız lənətə gəlmiş bir Ruhlar ordusu." Filip yumurtanı cihazdan qaldırdı, arxaya söykəndi və soymağa başladı. "Klementə bildir ki, onun kiçik hiylələri uğursuz olub."

Julin stuldan sıçradı. "Xeyr! Müqəddəsləri məni göndərməyib! O, sizə dediklərimin hamısından xəbərsizdir! Və belə də qalmalıdır!"

Filip titrəyən Kardinala baxaraq donub qaldı.

Julin yöndəmsiz şəkildə oturacağını tapdı və başını əydi. "Bağışlayın, Müqəddəslər. Mən bir axmaq.

Filip yumurtasını soymağa başladı. "Səndə hətta şübhələndiyim daha çox şey var."

Bunu düşün, Julin; əgər Müqəddəslər mənə Fransa və İngiltərədən yığılan vergilərə bərabər məbləğdə kredit versə, mən də qoşunlarımın bir hissəsini sizin gülünc işiniz üçün borc verməyə razıyam . Əgər Müqəddəsliyi imtina edərsə, bəlkə də hər kəs Müqəddəsliyinin bunu - onun bu bidətçi daşını necə gizlətdiyini öyrənməyə gələ bilər.

"Amma, Əlahəzrət! Bu barədə danışmamalısınız..."

"Mənə nə etməməli olduğumu deməməlidirlər, Kardinal," Filip qətiyyətlə cavab verdi. Masanın üstünə əyilib pıçıldadı: "Mənim borcumu təmin et və əsgərlərini sən də al. Razılaşma budur. İndi dincəlməliyəm."

"Əlahəzrət..."

"Bəsdir, Julin. Biz heç vaxt danışmadıq." Filip dönüb dəhlizin o biri tərəfinə qışqırdı: "Valet, mən Bitdi! Mühafizəçilər, içəri girin!" Mühafizəçilər yenidən peyda oldular. "Yaxşı Kardinalı görüm, çıxıb! Və mənim otağımı təmizlə! Bu gecə daha qonaq olmayacaq!"

"Bəli, Əlahəzrət." Julin ayağa qalxdı, baş əydi və qaşqabaqlı şəkildə mühafizəçilərin ardınca qapıya tərəf getdi.

~*~

Növbəti gün Filip, Klement və onların notariuslar dəstəsi Xəzinədarlıq Zalında topladılar . Yalnız bundan sonra Klement Filipin borc tələbinin böyük ölçüdə olduğunu və Papa Sarayının tikintisini ləngitmək üçün kifayət qədər böyük olduğunu anladı . Şayiələr yayıldı; dəhlizlərdə pıçıldaşmalar yayıldı. Görüşlər yaxşı getmirdi və Papa rəsmilərinin əksəriyyəti artıq qəzəbli Papanı narahat etməmək üçün kifayət qədər yaxşı bilirdilər. Əksəriyyəti də Klementin Filipə yalnız bir pay, bir söz və dua verəcəyinə əmin idi. Qəzəbli və qorxmuş Julin Tussana yaxınlaşdı və o da eyni dərəcədə ciddi narahatlıqla Blasi ilə danışdı. Əgər Klement onların niyyətlərini aşkar etsəydi, hər üçünü Kollecdən qovub, kilsədən xaric edib həbsxanaya ata bilərdi . Blasi onların qorxularını sakitləşdirdi və işə başladı, qeyri-mümkün görünən bir işi əhatə edən bir tor hördü .

Günorta saatlarında Blasi Mühafizə Zalına girdi, bir mühafizəçiə yaxınlaşdı və qulağına pıçıldadı. Mühafizəçi bir neçə dəfə başını tərpətdi və Blasi ona bir məktub və bir qızıl sikkə verdi. "Bunu heç kimə demə. İndi hazır ol, o gəlir", - Blasi gözlərini qıyaraq əmr etdi.

"Bəli, əlahəzrətləri," deyə Blasi sürətlə uzaqlaşarkən mühafizəçi baş əydi. Bir anda, Hörmətli Ordudan olan Kardinal Firmus Mühafizə Zalına girdi. Təlimat verildiyi kimi, mühafizəçi Firmusa yaxınlaşdı və məktubu ona təqdim etdi.

"Cənab Zati-aliləri", - deyə mühafizəçi baş əydi.

"Bəli, bu nədir," Firmus mızıldandı.

"Bu vərəqi həyətdə tapdım. Görünür, bu, gəzətçinin əmri deyil . Bəlkə də bu vacibdir?"

Firmus məktubu oxudu, dodaqlarını büzdü və gəzətçinin gözlərinə baxdı.

"Oxuya bilirsən?"

"Xeyr, həzrətləri."

"Bəs onda bunun nə olmadığına necə əmin ola bilərsiniz ?" Firmus ondan soruşdu.

Mühafizəçi müdafiəçi kimi cavab verdi: "Mən bu cür əmrlərin görünüşünü bilirəm; demək olar ki, hamısı eyni görünür. Bu yarpaqda heç bir nəcib iz yoxdur."

"Bu yarpağı kiməsə göstərdin?"

"Mən onu indi tapdım. Onu ilk görən sənsən."

"Yaxşı, onda onun qaytarılmasını görəcəyəm. Bu vərəqi heç kimlə müzakirə etmə. Sən onu heç vaxt tapmamısan. Nə demək istədiyimi başa düşürsən, əsgər?"

"Edirəm."

"Əgər bu barədə xəbər eşitsəm, səni izahat üçün çağıracağam - indi isə vəzifələrinə qayıdacağam."

"Bəli, Əlahəzrətləri," deyərək mühafizəçi baş əyib uzaqlaşdı. Firmus gözlərində acgözlük və günahkarlıqla ətrafa baxdı; məktubu sinəsinə sıxıb yenidən oxudu:

Bunlar Əlahəzrələrinin şərtləridir— O, borcun onda birini gizli şəkildə Müqəddəsliyini razı salan kardinalə verəcək .

tam məbləği uzat. Əgər borc onun ilkin tələbindən çox olarsa, Əlahəzrətləri də Kardinalın bütün artıq məbləğin onda birini ödəməli olduğuna razıdır. Bu vərəqi yandır. Heç kimlə danışma...

Firmus dəhlizlərdə qəribə gözlər axtardı. Heç kim görmədiyi üçün məktubu xalatinin altına qoydu və Blasinin uzaqdan kölgədə onu izlədiyindən xəbərsiz sürətlə uzaqlaşdı.

Bir saat ərzində Firmus sarayın Dörd Pəncərəli Otağında dayandı və Klementi Filipin istədiyindən daha böyük məbləğdə borc verməyə inandırdı və daha yüksək və daha çox məbləğ təklif etdi. tez-tez geri ödəmələr. Müzakirə qızıqdı. Firmus nadir hallarda Klementi bu qədər qəzəbli görmüşdü. Lakin Klement dəbdəbəli işlərdə tez-tez Firmanın məsləhətinə güvənirdi. Nəticədə , Papa Kardinal Firmanın təklifləri ilə könülsüz razılaşdı.

Həmin gecə Kral Filip və Papa Klement sənədləri imzaladılar. Əməliyyatdan Filip Edvardın kəsilmiş başını xəyal etdi, Firmus özünü Papa taxtında gördü və Blasi ölənin qardaşlarının üzlerini xatırladı. Tussen və Julin özlərini Fransanın Kardinalları kimi gördülər, Klement isə nəhəng Papa məşininin yaradılmasında daha çox gecikmələrin olacağını qabaqcadan gördü . Əməliyyat hamını - Klementdən, xəzinədarlarından və

Papa Çemberlen.

Növbəti səhər Kral Filip Kardinal Julini Konklav Zalına çağırırdı. Julinin elan edildiyi kimi, Filip əllərini bir-birinə sıxaraq, Kardinal Firmusun qarşısındakı stulda oturmuşdu. Kardinallar bir-birlərinə baxışdılar. Hər ikisi bir-birinin işi ilə maraqlansalar da, heç biri orada olanlarla açıq danışmağa cəsarət etmədi. "Ah. Kardinal Julin, gəl," Filip ona çıxmasını işarə etdi.

Julin baş əydi. "Əlahəzrət."

Filip Firmusa tərəf döndü. "Kardinal Firmus, sən deyirdin?"

Firmus boğazını təmizlədi. "Əlahəzrət, sizə bir şey lazım olub-olmadığını görməyə gəldim."

"Zati-aliləri kral qonaqlarının ehtiyaclarını ödəmək üçün bir kardinal göndərir? Mən öz xidmətçilər donanmamı gətirmişəm. Mən nəyə görə belə xüsusi münasibətə layiqəm?" Filip çənəsini ovuşdurdu.

"Düzünü desəm, Əlahəzrət." Firmus boğazını təmizlədi və Julinə bir baxış atdı.

"Əlahəzrət, xoşunuza gələrsə, sizinlə təkbətək bir söz danışa bilərəm."

"Həqiqətən. Kardinal Julin, xahiş edirəm gözləyin. Kardinal Firmus, yaxınlaşın." Julin əyilib dəhlizi tərk etdi.

Firmus pıçıldadı: "Əlahəzrət. Mən idim ... kreditinizi təmin etdim. Kompensasiyanı müzakirə etməyə gəlmişəm."

Filip gülümsədi. "Görürəm ki, Kilsə də öz pozğunluğundan məhrum deyil. Çox yaxşı, Kardinal, Saray Zirzəmisində üç çəllək şərab qoymalıyam. Birini sənə qoyacağam — əlbəttə ki, buna hədiyyə deyəcəyik."

Firmus qıvrıldı. "Əlahəzrət, mən bunu qəbul edə bilmərəm. İcazə versəniz, borcun onda biri haqqında danışmaq istərdim."

Filip təəccübləndi. "Onda birini? Borcun onda birini — kompensasiya olaraq?"

"Onuncu, Əlahəzrət, Müqəddəsliyini borc verməyə inandırдыңınız üçün."

Filip qaşqabağını salladı. "Kardinal, sənə təklif etdiyimi ala bilərsən. Hətta bu da kifayətdir. İndi şərab istəyirsən?"

"Müqəddəsləri buna heç vaxt icazə verməyəcək. Əlahəzrət, razılışmamızın şərtlərini təsvir edən vərəq məndədir." Firmus vərəqi xalatından çıxardı və Filip oxudu. Qaşlarını qaldırdı.

"Bu nə cəfəngiyatdır? Bunu mənim haqqımda kim yazıb?"

"Bundan xəbəriniz yoxdurmu, Əlahəzrət?"

"Mən belə bir şey demədim! Kompensasiya məsələsinə gəldikdə isə, bu məsələdə susmağım mənim üçün vacibdir!"

Filip kağızı jiletinin içinə qoydu. "Əgər kiməsə desəniz ki, siz və ya Kardinal Julin mənə müraciət edərək borcun bir hissəsini özünüz üçün gözləsəniz, mən də Onun

Hər ikinizin ona qarşı sui-qəsd qurduğunuz müqəddəsdir. Səssizliyimi yenidən nəzərdən keçirməmişdən əvvəl məni tərk edin !

"Bəli, Əlahəzrət." Firmus üzünü turşutdu, baş əydi və otaqdan çıxdı. Çölə çıxdıqdan sonra Julinə baxdı və qaşqabağını salladı və tələsik dəhlizdən qaçdı.

"Kardinal Julini içəri dəvət edin", - deyə Kral əmr etdi. Mühafizəçilər də tabe oldular.

Julin yaxınlaşanda Filip kağızı jiletindən götürüb iki barmağının arasında yavaşca yellədi. O, Julinə baxdı, Julin isə Blasinin qeydi olduğunu bildiyi kağıza baxdı . Filip qəhqəhə çəkdi və yarpağı jiletinin içinə qoydu.

"Sən çox bacarıqlısan, Julin. Sakit ol; hər şey yaxşıdır," Filip güldü. "Mən sadəcə səni borcumu təmin etməyə inandırdım və sən bunu yaxşı etdin. Müqəddəsləri ilə səni təhlükəyə atdığımı unuda bilərsən ." O, yenidən güldü. "Bilirdim ki, Müqəddəsləri səni heç vaxt göndərməyib. Səni çox yaxşı tanıyıram. Ah — və Kardinal Firmus da sənin mükafat üçün gəldiyini düşünür . Mən də bildirdim ki, əgər hər hansı biriniz bu barədə bir şey etiraf etsəniz, mən də edəcəyəm. Məsələni Onun Müqəddəsliyi ilə bölüşün.

"Əlahəzrət, ən təvazökar təşəkkürlərimi bildirirəm." Julin gülümsəyərək baş əydi.

"İndi sehrlili Ruh daşına gəldikdə, əsgərlərimi sizə ciddi şərtlərlə verəcəyəm . Birincisi, Onun Müqəddəsliyi bundan heç nəyi bilməməkdir . İkincisi, mənim adamlarım yalnız bir neçə gündür ki, sizin xidmətinizdədirlər."

"Əla, Əlahəzrət," deyə Julin cavab verdi.

"Kapitanım Born və onun adamları səninlə olacaq. Mən məxfilik məsələlərində ona etibar edirəm. Yalnız o, bütün məsələni bilməlidir. Adamları ilə danışma; o, onlara əmr verəcək."

"Əlbəttə, Əlahəzrət."

"O, indi Avignondadır və iki yüz nəfəri var. Bu kifayət edər, elə deyilmi?"

Julin başını yellədi: "Əlbəttə ki, yox. Çoxdur."

"Sizə xatırlatmaq istədim ki, biz İngiltərə ilə müharibədəyik? Born əsgərlərini bir yerdə saxlayır ki, sıraları boş bölünmə nəticəsində zəifləməsin. Mən onun əmrinə və instinktlərinə güvənirəm. O, mənim Kral Qvardimanın ən yaxşısıdır və onu sıralarını və ya komandanlığını qısa müddətə belə bölməklə narahat etməyə ehtiyac görmürəm . Beləliklə, təklif iki yüz və ya heç biri deyil. Hansıdır , Kardinal Julin?"

"İki yüz, Əlahəzrət." Julin ah çəkdi.

Kral gəyirdi, dərin bir nəfəs aldı və stuluna söykəndi. Nəhayət, o, sadəcə şübhə ilə baxışlarını qıyaraq Julinə baxdı. Və o zahirən əbədi anda Julin başını aşağı saldı, Kralın bütün təklifi yenidən nəzərdən keçirəcəyini və qəzəblə onu rədd edəcəyini gözləyirdi. Səssiz və aşağıya doğru donmuş baxışlarda ilişib qalan Julin ölümcül sakit salonun daim uzanan genişliyini ağır-ağır basdığı hissi etdi.

çiyinlərində — uzanan sükut kar edirdi. Boynunu və üzünü şişmiş bir narahatlıq yandırırdı; və o, öz hündür tağlı zalından qaçmağa hazır idi. razılıq verdi, əgər o, qəfildən buna icazə vermişdisə.

“Bitdi,” Kral Filip nəhayət hürüsdü. “İndi isə ən təfərrüatları mənimlə bölüş — Kapitan Born sənə nə vaxt və harada görüşəcək və ondan nə tələb edirsən?”

[4-cü fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~